

Destinații eterne

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Copite sălbatice-și cer libertatea,
Deși le-apartine întreagă cetatea,
Vor câmpul să-l treacă și iarba s-o pască,
Hrăniți doar cu lapte și mană cerească.

Par îngeri de-aproape, privindu-i mai bine,
Neliniștea lor parcă trece prin mine,
Cu ei voi străbate stihiiile stepei,
Pe sei diamante, țin frâiele iepei

Ce stă lângă pieptul neliniștii mele...
Auzi nechezatul ce urcă la stele?
Azi vin către tine și dorul așterne
Sub trapul întins destinații eterne.

- Aleargă nebune și firul de iarbă
Se-apeacă sub ele, tăcerea e oarbă,
Copite în goană strivesc orizontul,
Când noaptea și ziua le mângâie fontul,

Te simt ca pe-o vrajă călare, iar vântul,
Îți cântă prin plete, descheie veșmântul
Și trupul de fildeș plutește-n lumină,
Ești dulce amară ca luna cea plină

Ce-mi bate-n fereastră cu mâna de aur
Când noaptea nechează crezând că-i balaur.
Te-aștept pe faleză, nisipul își cerne
Sub trapul vioi destinații eterne.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș